

POPPENTHEATER

- 6 april 2015 - Twee Turven Hoog, Toneelschuur Haarlem - [Speellijst](#)

Zorgvuldige voorstelling voor de allerkleinsten

door Sara van der Kooi gezien 6 april 2015

Een theatervoorstelling maken voor kinderen van anderhalf jaar, wat voor verhaal vertel je dan? Er zijn maar weinig herkenbare verhalen voor de allerkleinsten. Vaak lossen theatermakers dit op door met herkenbare beelden en beweging te werken. Maar Sanne Zweije kiest voor het verhaal dat bij elk kind wel herkenning zal oproepen: in bed liggen en dan niet kunnen slapen. In *Tik Tak Slaap* staan de ervaringen van een popje (het kind) en een moeder (Lotte Vogel) centraal.

In een ingenieus klein decortje dat kan draaien, met allerhande laatjes, deurtjes en raampjes, speelt Lotte Vogel de voorstelling. Het draait in eerste instantie om Pop die naar bed wordt gebracht door Mama, in haar miniatuurkamertje met een bedje, dekentje en een lampje erbij. Pop heeft een aandoenlijk gekleid hoofdje, zonder ogen of mond maar wel met veel expressie. Als Pop slaapt gaat Mama lekkere dingen eten, uitgebreid naar de wc en romannetjes lezen.

Vogel bespeelt Pop en speelt tegelijkertijd de moeder. Het is grappig te zien hoe ze vol genot en schuldgevoel chips eet. De iets grotere kleuters lachen zich suf om de poep- en piesgrappen. Steeds weer wordt Mama onderbroken in haar rustige avondje door Pop die niet kan slapen omdat er enge beesten, schaduwen, geluiden in haar slaapkamer zijn. Uiteindelijk valt Mama nog eerder dan Pop in slaap.

Een kleine voorstelling in een zorgvuldig vormgegeven decor en al even zorgvuldig gespeeld. Manna Horsting verzorgt een passend geluidsdecor met muziek en geluidseffecten als stappen op de trap of krakend chips eten. Er zitten veel voor jonge kinderen goed werkende effecten in, waaronder veel herhaling, mooie tingeltangelmuziek, poppenspel, mooie lampjes en herkenbare thema's. De meegetroonde anderhalf jaar oude dreumes vond het van begin tot eind fascinerend.

Maar vanuit volwassen perspectief krijgt de voorstelling net geen vleugels. Dat komt enerzijds doordat de moeder centraal staat. Zij vindt Pop wel lief maar vooral ook heel lastig en dat is niet zo aangenaam om naar te kijken. De voorstelling had meer vanuit het perspectief van Pop verteld mogen worden. Daarnaast komt aan het eind de moraal, 'je hoeft niet bang te zijn want er zijn honderdduizend sterren om je heen', een beetje als een baksteen uit de lucht vallen. Jammer, want de afzonderlijke theatrale elementen in *Tik Tak Slaap* zijn mooi uitgewerkt.